

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/52/2018
Identifikačné číslo spisu: 1017201923
Dátum vydania rozhodnutia: 29.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017201923.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v právnej veci sťažovateľky (pôv. žalobcu): Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, IČO: 00 397 768, so sídlom Šrobárova č. 2, 041 80 Košice, zast.: Sýkora - advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 47 256 206, so sídlom Zoborská č. 13, 040 01 Košice, proti žalovaným: 1/ Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, IČO: 00 164 381, so sídlom Stromová č. 1, 813 30 Bratislava, a 2/ Výskumná agentúra, IČO: 31 819 494, s adresou Hanulova č. 5/B, 841 01 Bratislava, vo veci všeobecnej správnej žaloby, o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. mája 2018 č.k. 1S/278/2017-95, 1S/281/2017, ECLI:SK:KSBA:2018:1017201923.1, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti zamietá.
- II. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- III. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.
Konanie na správnom orgáne

1. Listom označeným „VEC: Správa o zistenej nezrovnalosti a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov projektu 26220120067" č. spisu P 1210/2017-073, č. záznamu: A 7537/2017-062 zo dňa 12.09.2017 vyzval žalovaný 2/ žalobkyňu na vrátenie finančných prostriedkov na základe vládneho auditu. Prílohami listu boli Správa o zistenej nezrovnalosti č. N21700742/S01 zo dňa 11.09.2017, Správa o zistenej nezrovnalosti č. N21700748/O02 zo dňa 12.09.2017, Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220120067/Z05 z 12.09.2017 a Žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov č. 26220120067/Z06 z 12.09.2017" (ďalej len „List“, „Správy“, „Žiadosti“, alebo všetky spolu „napadnuté správne akty“).

II.

Konanie na správnom súde

2. Proti napadnutým správnym aktom podala žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu žalobu z 13.11.2017 na Krajský súd v Bratislave.

3. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) ako správny súd v zmysle ním citovaných ustanovení zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) preskúmal v prvom rade podmienky prípustnosti súdneho prieskumu žalobou napadnutých správnych aktov. Konštatoval, že neboli naplnené podmienky na preskúmanie rozhodnutia v rámci správneho súdnictva, preto žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. g) S.s.p. odmietol uznesením zo dňa 11. mája 2018 č.k. 1S/278/2017-95, 1S/281/2017 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

4. Po rekapitulácii skutkových zistení a postupov, ktoré predchádzali vydaniu napadnutých správnych aktov, s poukazom na relevantné ustanovenia Správneho súdneho poriadku ako aj zák. č. 528/2008 Z.z. a zák. č. 25/2006 Z.z. a tiež na niektoré uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd ustálil právny názor, že Správa je možné po považovať len za akýsi výstup kontroly, ktorý sa nemohol nijako dotknúť právneho postavenia žalobcu a spôsobiť mu ujmu na jeho právach. Kontrolné zistenia je možné preskúmať až v prípadných neskorších štádiách procesu vyvodzovania dôsledkov zo zistených porušení zákona, ak budú vydané rozhodnutia s priamym dopadom na právne postavenie žalobcu.

III.

Kasačná sťažnosť/stanoviská

A)

5. Proti napadnutému uzneseniu sťažovateľka povinne zastúpená advokátom v zákonnej lehote podala kasačnú sťažnosť zo dňa 04.07.2018 (č.l. 106) z dôvodov uvedených v

- § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., t.j. krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako aj

- § 440 ods. 1 písm. g) v spojení s odsekom 2 S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,

- § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p., t.j. krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, ako aj

- § 440 ods. 1 písm. i) S.s.p., t.j. podanie žalobcu bolo nezákonne odmietnuté.

Súčasne v zmysle ustanovenia § 447 ods. 1 S.s.p. sťažovateľka navrhla, aby kasačný súd priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok.

6. Sťažovateľka v nasledujúcich sťažnostných bodoch v zmysle § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. vrátane nutnosti zohľadniť hore uvedenú povinnosť podľa odseku 2 najmä uviedla, že:

- odmietnutím žaloby podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. g) S.s.p., ktorému predchádzalo nesprávne právne posúdenie súdu, krajský súd porušil právo sťažovateľky na spravodlivý proces;

- krajský súd vyslovil nesprávny záver, že Správa ani Žiadosť nezasahujú do práv a povinností prijímateľa finančného príspevku a nemôžu mať za následok ani vznik ujmy na subjektívnych právach žalobkyne;

- sťažovateľka bola priamo ukrátená na svojich právach, správne akty zasahujú do nadobudnutých práv a legitímnych očakávaní; preto podliehajú prieskumu v správnom súdnictve;

- krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (uznesenie sp.zn. 5Sžf/26/2014 zo dňa 28.04.2016);

- je treba zamedziť faktickému odopretiu spravodlivosti, pričom pre určenie možnosti súdneho prieskumu je rozhodujúci konkrétny prejav rozhodnutia v právnej sfére účastníka konania;

7. Záverom sťažovateľka navrhla, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému

súdu na ďalšie konanie.

B)

8. Z vyjadrenia žalovaného 2/ z 24.07.2018 (č.l. 228) vyplýva, že

- poukazuje na to, že ak žalovaný 1/ začne správne konanie, tak sťažovateľka bude riadne upovedomená o začatí tohto konania a bude vyzvaná na vyjadrenie pred vydaním rozhodnutia podľa ustanovení § 27a zák. č. 528/2008 Z.z.,

- ak sťažovateľka nezaplatí dobrovoľne požadovanú korekciu, nedochádza k automatickému zvyšovaniu sankcie,

- preskúmané správne akty predstavujú výzvu na dobrovoľné vrátenie časti príspevku, nemajú za následok založenie, zmenu alebo deklaráciu práv, právom chránených záujmov alebo povinností sťažovateľky. Správa je dokument s informačným charakterom, nie je právne vynútiteľný;

- Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. 5Sžf/26/2014 zo dňa 28.04.2016 jasne definoval charakter vzťahu nasledovne:

„Je nesporné, že v správe absentuje právne vynútiteľný výrok o povinnosti vrátiť finančné prostriedky. Skutočnosť, že došlo k finančnému vyčísleniu nezrovnalosti a jeho popisu samo o sebe ešte nezakladá povinnosť u žalobcu vrátiť finančné prostriedky. Správou ani Žiadosťou nebol žalobca zaviazaný k vráteniu finančných prostriedkov, ide len o písomnosť s informatívnym charakterom.“

- tvrdenia žalovaného 2/ podporujú aj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžf/87/2015, 4Sžf/56/2015, 3Sžfk/12/2016, a viaceré označené rozhodnutia krajského súdu;

- sťažovateľka nepreukázala hrozbu závažnej ujmy, preto žalovaný 2/ navrhol nepriznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti.

9. Záverom žalovaný 2/ navrhol kasačnému súdu, aby kasačnú sťažnosť postupom podľa § 461 S.s.p. zamietol.

C)

10. Z vyjadrenia žalovaného 1/ z 23.07.2018 vyplýva, že podľa jeho názoru:

- napadnuté uznesenie je vecne správne,

- podanie žaloby o preskúmanie zákonnosti napadnutých správnych aktov je predčasné, pretože ku dňu podania žaloby neexistuje právoplatné správne rozhodnutie o vrátení finančných prostriedkov podľa § 27a ods. 5 zák. č. 528/2008 Z.z.,

- pre priznanie odkladného účinku kasačnej žaloby nie je u sťažovateľky splnená podmienka vzniku závažnej ujmy.

11. Záverom žalovaný 1/ navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť súlade s § 461 S.s.p. zamietol.

IV.

Právne názory kasačného súdu

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti sťažovateľky (453 ods. 1 a 2 S.s.p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 S.s.p. a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

13. Kasačný súd prostredníctvom svojej rozhodovacej činnosti už opakovane riešil spor týkajúci sa právomoci správneho súdu vykonať súdny prieskum napadnutých správnych aktov.

Podľa § 464 ods. 2 S.s.p., ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už

nemusi uvádzať.

14. Predmetom kasačného konania je obdobný skutkový a právny stav, ktorý bol predmetom konaní a rozhodnutí kasačného súdu č. k. 1Sžfk/33/2017 z 22. augusta 2017, č. k. 4Sžfk/37/2017 z 10. mája 2018, 3Sžfk/66/2017 z 18. apríla 2018, č. k. 10Sžfk/63/2018 z 24. októbra 2018, č. k. 8Sžfk/24/2017 z 25. októbra 2018, č. k. 4Sžfk/42/2017 z 3. júla 2017, č. k. 3Sžfk/50/2017 z 13. decembra 2017, č. k. 5Sžfk/53/2017 z 31. mája 2018, č. k. 10Sžfk/14/2018 z 24. októbra 2018 a č. k. 3Sžfk/7/2017 z 8. augusta 2018. Kasačný súd sa s odôvodneniami týchto rozhodnutí, ktoré boli vydané v konaniach medzi rovnakými účastníkmi, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 464 ods. 2 S.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

15. Sťažovateľka sa v kasačnej sťažnosti domáhala priznania odkladného účinku kasačnej sťažnosti. Kasačný súd rozhodol, že kasačnej sťažnosti neprizná odkladný účinok vzhľadom k tomu, že správa ani žiadosť nie sú spôsobilé spôsobiť sťažovateľke závažnú ujmu, nakoľko nemôžu zasiahnuť do práv a právom chránených záujmov - vid'. rozhodnutia uvádzané vyššie. Vo svetle uvedeného, kasačný súd návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 S.s.p. v spojení s ustanovením § 188 S.s.p. zamietol.

16. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. a contrario k §§ 167 ods. 1 a 168 S.s.p., tak že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania, pretože sťažovateľka nebola v kasačnom konaní úspešná a v prípade žalovaných nedošlo k naplneniu predpokladu obsiahnutého v ust. § 168 S.s.p.

17. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v pomere hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 a § 463 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok.